

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: »Æsthetica. Ældre«

Citation: Kierkegaard, Søren: "»Æsthetica. Ældre«", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p95-txt-shoot-id6622bb99-59b4-4679-a653-f8b0bd431782.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu forstaaer jeg det, som jeg saa tidt har forundret mig over, at netop Thorvaldsen er opstaaet i vor Tid; han er ret egl. Samtidig med Hegel. Det Romantiske er forsvunden og Nødvendighedens (antique) Præsens indtraadt (Billedhuggerie hører til det antique), og saaledes have vi da oplevet et nyt antique Stadium. Det Romantiske er forsonet med Verden. Saaledes er det ogsaa gaaet med Munkevæsenet, som jo nu forlængst er færdigt i Hist:, men hvis sidste Stadium netop var antique, en Form, under hvilken det ogsaa maa komme igjen, dersom det nogensinde gjør det. Først levede Munkene aldeles udenfor Verden, saa i Kamp med Verden i en særegen Dragt, saa at Enhver kunde kjende dem; endelig levede de i Verden, forsonede med den. (Jesuitter etc).

d. 2 Juli 1836.